

Til § 1.

Pkt. a) og b) I Anledning af, at det i Rigsdagssamlingen 1932—33 nedsatte Folketingsudvalg har rettet Forespørgsel til Ministeriet om, hvorvidt Gas- og Elektricitetsværker samt Skærveknusning og Arbejde i Grusgrave var omfattet af Paragraffen, har Ministeriet i Skrivelse af 19. April 1933 udtalt, at de nævnte Værker og det anførte Arbejde maatte falde ind under Bestemmelsen. Ministeriet har herefter for at udelukke Tvivl fundet det rigtigst at optage en udtrykkelig Henvisning hertil i Lovforslaget.

Nyt Pkt. f) Under Lovforslagets Behandling paa Rigsdagen er der fremsat Ønske om, at ogsaa Hotel- og Restaurationsvirksomheder blev omfattet af Loven. I Betragtning af, at der i den senere Tid har været klaget over, at der i disse Virksomheder ofte fandt Overarbejde Sted, har Ministeriet fundet det naturligt, at ogsaa disse Virksomheder blev inddraget under Lovforslaget.

Til § 4.

Pkt. d) I Overensstemmelse med Bestemmelsen i § 4 c), hvorefter mere omfattende Undtagelser skal godkendes af paagældende Arbejderorganisation, er det foreslaaet, at de heromhandlede mindre Undtagelser skal godkendes af Tillidsmanden.

Da det vil kunne forekomme, at Bestemmelse om Overarbejdets Udførelse maa træffes med saa kort Varsel, at Tillidsmandens Samtykke ikke *forud* kan indhentes, er der indføjjet Ordene „om muligt“, men det er en Forudsætning, at Tillidsmandens Samtykke i saa Fald bagefter søges indhentet.

Til § 5.

Nyt Stk. 3. Bestemmelsen i Stk. 1 om, at Overarbejde skal udlignes med Bortfald af et tilsvarende Antal Arbejdstimer inden for den normale Arbejdstid („afspadseres“), vil som Regel medføre, at den samlede ugentlige Arbejdstid ikke kommer til at overstige den normale. Da der imidlertid i en Række Lønoverenskomster findes Bestemmelser om, at Overarbejdsbetaling kun ydes, saafremt den ugentlige Arbejdstid overskrider det normale, vilde Bestemmelsen i Stk. 1 medføre, at der i saadanne Tilfælde som Regel ikke blev ydet Overarbejdsbetaling. En saadan Konsekvens vilde imidlertid dels stride imod Lovens Tendens, dels berøve Arbejderne den Fortjeneste paa Overarbejde, som de hidtil har haft, og man har derfor i Overensstemmelse med Ministeriets Skrivelse af 14. December 1933 til Folketingsudvalget indføjjet en Bestemmelse om, at det i Henhold til § 4 tilladte Overarbejde uanset „Afspadseringen“ skal aflønnes med den for almindeligt Overarbejde fastsatte Betaling.

Til § 9.

Nyt Stk. 1. Det blev under Forslagets Behandling paa Rigsdagen fremhævet, at det var nødvendigt at tilføje en Bestemmelse om, at Socialministeren for saadanne Fags Vedkommende, hvor Arbejdsløsheden kun er ringe, kan dispensere fra Lovens Bestemmelser, idet der i modsat Fald kunde forekomme Tilfælde, hvor et Fag med god Beskæftigelse og faa eller ingen arbejdsløse kunde komme til at lide af Mangel paa Arbejdskraft.